Bernardus Claravallensis: Flores
Cologne: Johann Koelhoff, the Elder, 14[82], 14[82] Seite 34

gne succensā. Non ergo sit affecta
et sic dilecta ɔtenta erit om̄ino vl
illa que multis ꝑ ea, que facta sūt.
vel illa que paucis per visa et som
nia facta ē manifestatio sponsi: ni/
si et speciali prerogatiua intimis il
lum affectibus atꝫ ipsis medullis
cordis celitus illapsū suscipiat. ha
beat qꝫ presto quem desiderat: nō
figuratū sed infusum: non apparen
tem sed afficientem: nec dubiuꝫ q̄n
eo iocundiorem quo intus non fo
ris. Verbum nempe est nō sonās
sed penetrans: non loquax sed effi
cax: non obstrepens auribus sed
blandiens affectibus. Facies ē nō
formata sed formans: non ꝑstrin
gens oc̄los corporis sed letificās
faciem cordis: grata quippe amo
ris munere non colore. Non tamē
adhuc illum dixerim apparere sicu
ti est: Quis non omnino aliud hoc
modo exhibeat q̄ꝫ quod est. Neqꝫ
enim vel sic cōtinue presto erit q̄ꝫ/
uis deuotissimis mētibus: sed nec
vniformiter omnib⁹. Oportet nan
qꝫ pro varijs anime desiderijs di
uine gustum presentie variari: ⁊ in
fusum saporem sup̄ne dulcedinis
diuersa appetentis animi aliter at
qꝫ aliter oblectare palatum.

Ca. xxv. Qui vl quali anime de
us apparere solet.
Sup cañ. sermone xxxij.

Spiritus est deus et concupi/
scit decorē illius anime quaꝫ
forte aduerterit in spū ambulantē
et curā carnis nō ꝑficientē in desi/
derio: p̄sertim si sui amore flagran
tem cōspexerit. Tali aie suspiranti
frequent imo sine intermissione o/
ranti. et afflictāti se p̄ desiderio: in
terdū desideratus ille miserat⁹ oc
currit. Ergo siq̄s ē ita dsiderij vir
vt cupiat dissolui et esse cū xp̄o: cu
piat āt vehement. ardēter sitiat. as
sidue meditet. is ꝓfecto suscipiet
deū. Siq̄dem desideriū cordis ei⁹
tribuet ei: etsi adhuc ꝑegrināti in
corꝑe. Ex parte tñ id qꝫ ad tp̄s: ⁊
tp̄s modicū. Nā cū vigilijs ⁊ obse
crationibus et multo labore ⁊ im
bre lacrimaꝝ quesitus affuerit: sb
ito dū teneri putabitur elabit. Et
rursū lacrimanti et insectāti occur
rens ɔp̄hēdi patit. ꝫ mime teneri:
dū subito iteꝝ q̄si e manib⁹ auolat
Etsi institerit p̄cibus ⁊ fletibus de
uota aia denuo reuertet: ⁊ volun
tate labioꝝ ei⁹ nō fraudabit eam
Sꝫ rursū mox disparebit: ⁊ nō vi/
debit iteꝝ. nisi toto desiderio req̄/
rat. Ita ergo ⁊ in hoc corꝑe p̄t eē
de p̄ntia sponsi frequens letitia. ꝫ
nō copia: q: etsi visitatio letificat:
ꝫ molestat vicissitudo. Nec tñ vel i
transitu sic presto erit om̄i aie: ni/
si illi dūtaxat quā ingens deuotio
et desideriuꝫ vehemēs. et p̄dulcis
affect⁹ sponsam ꝓbat ⁊ dignā: ad
quā gr̄a visitandi accessurū verbi
decorē induat, formaꝫ sponsi acci/
piens

Ca. xxvi. Ex magni fide ma
gna et sblimia de sup̄nis merent
vidē Sup Cantl. sermone. xxxij

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-319/0033
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG